

tidligere Udleveringer, de fire Udleveringer, som fandt Sted henholdsvis 14. Januar, 18. Februar, 21. April og 26. August; da udleveredes der hver Gang til 35 Kr., og det er oplyst, hvad Prisen efter Tilbudene i det frie Marked med Kursen beregnet den nævnte Dag vilde have været. Ved 14. Januar-Udleveringen var Udleveringsprisen 35 Kr., men efter Tilbud i det frie Marked 35,64 Kr. Ved 18. Februar-Udleveringen var Prisen henholdsvis 35 Kr. og 41,56 Kr., ved 21. April-Udleveringen 35 Kr. og 47,60 Kr. og ved 26. August-Udleveringen 35 Kr. og 37,62 Kr. For den sidste Udlevering findes der ikke tilsvarende Opgørelse. Men jeg skal kun henvise til Andelsbladet, der samme Dag, som det meddelte, at der skete Udlevering til 35 Kr., meddelte, at Majs kunde tilføres her til Landet til en Pris af 2—3 Kr. over denne Pris. Den er altsaa ogsaa nu uddelt under Prisen.

Hvis man regner ud, hvad de 115 000 Tons, som de fire første Uddelinger omfatter, uddeltes til, kommer man til en Pris af 40 Millioner; og hvis man regner ud, hvad de 115 000 Tons vilde have kostet, hvis de var udleverede til Verdensmarkedets Pris, kommer man op til 48 Millioner. Majsen er altsaa udleveret 8 Mill. Kr. billigere, og den kunde have været 8 andre Millioner billigere, hvis man ikke fra den højtærede Landbrugsministers Side havde modsat sig Eneretten. Men nu vender nogle af disse Millioner tilbage til Landbruget.

Jeg vil gerne til sidst vedrørende dette Forhold beskæftige mig et Øjeblik med Betydningen af Udleveringen af Majs til 35 Kr. For det første er det for Bygekseportens Vedkommende en god Forretning for den højtærede Minister at udlevere Majs til 35 Kr. Staten faar ved Byg-Ekseporten en Afgift beregnet til 60 pCt. af Forskellen mellem Majs cif og Byg fob. Hvis Majs cif — som nu ved Noteringen sættes til 35 Kr. — uden saadan Nedsættelse ved Statsbeslutning skulde være fastsat i Overensstemmelse med de foreliggende Verdensmarkedspriser siden Kornlovens Givende, vilde Majs cif være sat fra 37 til 42 Kr.; der vilde da være blevet en Reduktion i Forskellen mellem Majsprisen og Bygprisen fra 2 til 7 Kr., og Afgifter vilde være blevet reduceret med fra 1,20 Kr. til 4,20 Kr. pr. Tønde. Ved altsaa at anvende denne Taktik, at holde Prisen paa 35 Kr., ved at lade en Del af Majscentralkontorets Overskud anvende dertil opnaar den højtærede Landbrugsminister en yderligere Indtægt for sin Bygekseport — som han sandelig har god Brug for af Hensyn til

sin Kornlov, navnlig da det forhaabentlig ikke lykkes ham at faa udført alt for meget Byg. Set fra Statskassens Tarv kunde man ønske meget Byg udført, men set fra Landbrugets Tarv tror jeg, man maa ønske, at han ikke faar alt for meget udført, og der er heller intet, der tyder paa, at han faar det.

Dernæst har denne kunstige Notering af Majs Indflydelse paa et andet Spørgsmaal, nemlig paa Kornlovens Bonus. Landbrugsministeren er blevet stærkt angrebet af „Landmandstidende“ for sit Forhold her, idet Bladet siger, at der staar i Loven, at vi skal have, hver Gang Noteringen for Majs overstiger 37 Kr., 1 Kr. i Bonus; nu nedsætter Landbrugsministeren kunstigt denne Notering og noterer aldeles ikke den rigtige Verdensmarkedsnoteering paa Majs cif, han fastsætter en kunstig Statsnotering, og derved tager han nogle af de Penge, vi skulde have. Saaledes lyder Angrebet. Jeg mener, at den højtærede Landbrugsminister er fuldkommen berettiget til at gøre det, han har gjort, at han ikke kunde eller burde gøre noget som helst andet. Grunden til denne Bonusbetaling er, at der skal være et vist Forhold mellem, hvad man kan faa Majsen til, og hvad man afleverer sin Rug til; og saa længe den højtærede Minister opretholder dette Forhold paa den ene eller den anden Maade, er det fuldkommen berettiget at notere paa den Maade, som sker. Men man maa give „Landmandstidende“ og de andre Ret i, at dette kan Landbrugsministeren kun gøre, fordi han har arvet en Formue af Majs og arvet et Overskud paa 8 Millioner fra sin Forgænger.

Den højtærede Landbrugsminister har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg spurgte om, hvor de 8 Mill. Kr. var blevet af. Nej, jeg har spurgt om, hvorledes han vilde anvende dem, og det har han besvaret — ikke gennem sin Tale, men ved de Handler, han har foretaget. Han har anvendt disse Penge til at kunne fastholde en Pris af 35 Kr., saa længe dette statshjemførte Majs slog til, og det synes jeg er godt. Men efter at han nu har faaet Statskontorets Hjemfragtning ophævet, og vi saaledes gaar ud i den frie Handel, med fuldkommen Frihed for enhver Restriktion paa dette Omraade, ved ingen, hvorledes Landbrugets Kaar vil være, om Majsen vil stige eller falde. Hvis Majsen falder og gaar ned under de 35 Kr., har den højtærede Minister haft Held i en politisk Spekulation; men hvis den højtærede Landbrugsminister, der nu ligesom i Fjor spekulerer i faldende Priser, tager fejl, og Majsprisen stiger igen, skal Landbruget